

Arcybiskup w szeregu artykułach drukowanych w Filozoficznych Rocznikach KUL-owskich.

Bogaty jest także zakres i wachlarz pracy kaznodziejskiej i duszpasterskiej, Ks. Arcybiskupa, co się wyrażało w wygłaszanych przez Niego niezliczonych konferencjach, wykładach, referatach i kazaniach. Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie jak również i Ruch Bibl. i Liturgiczny bardzo często korzystały pod tym względem z bogatego doświadczenia i wiedzy Ks. arcybiskupa Wojtyły; za co Mu na tym miejscu składamy serdeczne podziękowania.

Z okazji Jego wyniesienia na stolicę św. Stanisława życzymy Mu zdrowia, opieki Bożej i na najdłuższe lata, nieustannej ludzkiej życzliwości. *Ad multos faustosque annos.*

POLSKIE TOWARZYSTWO TEOLOGICZNE
W KRAKOWIE

REDAKCJA RUCHU BIBLIJNEGO
I LITURGICZNEGO

TE DEUM STAREGO PRZYMIERZA

(Psalm 148: *Laudate Dominum de caelis*)¹

Chwalcie w niebiosach, wszyscy Wszechmoc Pana,
na wysokościach sławcie Boga społem!

Niech Go serafów wieczna pieśń wychwala,
hufce anielskie przed Nim biją czołem.

Niech słońce, księżyc sławią Stworzyciela,
niech gwiazd miliony Jemu hołd składają.
Niech Go błękitne czczą przestwory nieba
i ciemne chmury, co się tam zbierają.

Rzekł Boskie słowo a niebo powstało,
poddane wiecznym, już niezmiennym prawom,
aby swym pięknem ziemię ozdabiało,
po wieki Stwórcy posłuszne rozkazom.

Chwal Pana, wszelkie na ziemi stworzenie,
chwalcie Go, morza i morskie potwory,
chwalcie Go, burze siejące zniszczenie,
chwalcie Go, śniegi, grady, mgły i mrozy.

Góry i lasy, pagórki i sady,
chylcie przed Panem czoła razem z nami.

¹) Psalm pochodzi z IV wieku przed Chr. Doksologia w ostatniej zwrotce jest późniejszym dodatkiem liturgicznym Kościoła.

Niech trzody w polu, zwierz dziki i gady
czczą Pana wspólnie z ptactwem i rybami.

Kłękajcie przed Nim, Adama synowie,
królowie świata i wszystkie narody,
biedni, bogaci, dzieci i ojcowie,
ludów wszelakich rodziny i grody.

Gromado cała, starzy jak i młodzi,
pieśnią i lutnią chwalcie Pana swego,
gdyż imię Jego wielbić nam się godzi,
imię prześwięte Boga Wszechmocnego.

Majestat Pana nad niebiosą sięga,
na ziemi krańce ogrom Jego chwały.
Straszna imienia Bożego potęga
a z lękiem czci Go głos ludzkości całej.

Ze czcią i trwogą lud nasz hołd Mu składa,
gdyż Pan się do nas na Synaju zbliżył
i za swych synów odtąd nas uważa,
choć za niewierność nieraz nas poniżył.

[Chwalmy wspólnymi głosy Trójcę świętą,
wraz z Ojcem Syna i Ducha osoby!
A jej istotę zawsze niepojętą
niech czczą od wieków po wieki narody].

Przełożył Ks. ALEKSY KLAWEK

Ks. Marian Oleś, Rzym

MARYJNE ZNACZENIE SŁÓW ŁUK. 2, 35 W PATROLOGII OD POCZĄTKU AŻ DO VIII WIEKU

WSTĘP

Jednym z tekstów biblijnych, który mariolodzy łączą z nabożeństwem do Serca Maryi¹ jest Łuk. 2, 35 *a duszę Twoją własną przeniknie miecz*. Zamiarem naszym jest zbadać interpretację mariologiczną tego tekstu u Ojców Kościoła aż do ósmego wieku. Najpierw jednak należy uprzytomnić sobie kontekst tego zdania w przypuszczalnej wizji Ojców, rozważających tekst w dosłownym jego brzmieniu.

¹ MIDDENDORF Henricus, S.C.J., *De methodo in doctrina Immaculati Cordis B. M. adhibenda; in Virgo Immaculata*, Vol. VIII, 2; Romae 1955, s. 192.